

kort geding

THEATER

Tartuffe

NT Gent. Gezien op 3 maart in de schouwburg van Gent. Op tournee tot 2 juni.

Parasiet, kwezel of komediant? Bij NT Gent is *Tartuffe* vooral een vileine praatjesmaker. Storm op komst, zo voorspelt hij.

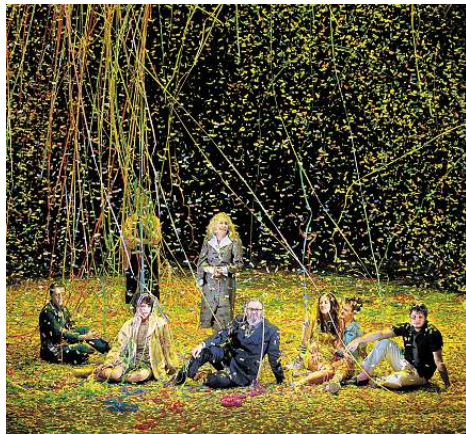
Je gelooft hem niet, als deze onheilsprofeet en wereldverbeteraar (mooie rol voor Koen De Sutter) van wal steekt met zijn verwarde monoloog. Flarden poëzie, songteksten en Bijbelcitaten: alles op een hoopje. Waar zit hier de list?

Toch is de burgerman Orgon meteen in de ban van dit propere heerschap. Vooral als

de ronkende christelijke waarden over elkaar heen tuimelen. Op de tonen van 'Oh happy day' klautert Wim Opbrouck potserlijk over de eerste rijen stoelen, om ons van zijn instantbekering kond te doen.

Orgon is ziende blind. Hij belooft zijn dochter en zijn eigendom aan deze welbespraakte schurk. Bijna verliest hij ook zijn echtgenote. Anders dan bij Molière loopt het bij de regisseur Dimiter Gotscheff niet goed af. Hij stoffeert het verhaal met flarden theatertekst van Heiner Müller, waardoor het slot een onheilspellende apocalyptische draai meekrijgt.

Gotscheff is gepokt en gemazeld in de brechtiaanse traditie. Van deze *Tartuffe* maakt hij een leerstuk volgens het boekje. Alleen: het zit gevangen in zijn eigen keurslijf. De boodschap over een bescha-

Een orgie van kleurige snippers. © Phile Deprez

ving in crisis – alles de schuld van het kapitalisme – klinkt luid, maar blijft diffuus. Molières huppelende verzen schuren en knarsen met het zwartgallige geprevel van Müller. Laten we het hier op houden: Gotscheff toont een wereld uit haar hengsels.

De voorstelling begint verbluffend, in een orgie van kleurige snippers. Een batterij kanonnen spuwt minutenlang confetti en slingers. Maar *in no time* bekoelt de vrolijke sfeer. Het rijkeluisfeestje gaat over in ploeteren door de smurrie.

In *Tartuffe* zoeken de acteurs schaamteloos de hilariteit op. Het wordt een opbod. In plaats van de voorspelde storm krijgen we een strovuurtje aan speelstijlen, met enkele sissende vuurpijlen erbovenop.

Alleen Frieda Pittoors houdt er het hoofd bij. Ze speelt de meid Dorine, een aangespoelde Bulgaarse die het volkslied van haar broodheren meekweelt. De immigrante krijgt een sterk geprofileerde rol. Een van de motoren van dit stuk, dat nooit echt wil aanslaan.

GEERT VAN DER SPEETEN